

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7122/2022
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Ерић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Рада Васовић адвокат из ..., ВВ из ..., ... и ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2366/20 од 22.02.2021. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2366/20 од 22.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2366/20 од 22.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 128/19 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да заоставштину пок. ДД, бив. из ... чине непокретности ближе наведене у овом ставу и обавезани тужени да ово признају и трпе. Ставом другим изреке утврђено је да су тужила и тужени према туженима ВВ и ГГ по основу законског наслеђа на заоставштини пок. ДД ванкњижни власници на по ½ непокретности наведених у ставу првом изреке и обавезане тужене ВВ и ГГ да ово признају и дозволе да реални део тужила и тужени ББ издвоје и формирају посебну катастарску парцелу, да своју сувласничку породичну стамбену зграду легализују и своје право упишу у катастар непокретности. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се у односу на тужене ВВ и ГГ утврди да су тужила и тужени по основу законског наслеђа на заоставштини власници са по ½ идеалне непокретности ближе описане у ставу првом изреке као неоснован. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени као солидарни дужници да тужилци накнаде трошкове поступка у износу од 323.020,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2366/20 од 22.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и првостепена

пресуда потврђена у ставу првом и четвртом изреке према овом туженом, ставом другим изреке укинута првостепена пресуда у ставу другом изреке и у том делу тужба тужиље одбачена и ставом трећим изреке одбијени захтеви тужиље и туженог ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној због чега је основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Наиме, имајући у виду садржину тражене заштите и чињенице на основу којих је донета, Врховни суд сматра, да одлука у овој правној ствари не одступа од правног схватања Врховног суда изнетим у одлукама овога суда, код утврђења да предметна непокретност представља заоставштину пок. ДД по основу градње. С обзиром да се претежним делом ревизијских навода оспорава утврђено чињенично стање, из ког разлога се, сходно члану 407. став 2 ЗПП, ревизија не може изјавити и у одсуству другачијих одлука о истој чињеничној и правној ситуацији, нема потребе за одлучивање о ревизији туженог ББ као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у смислу члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради утврђења обима заоставштине поднета је 29.08.2008. године, а вредност предмета спора означена је износом од 101.000,00 динара. Како наведени износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, па је на основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић